



Kardeş Kıskançlığı



- Kardeş kıskançlığı, aileye yeni bir bireyin katılımıyla beraber yaşanan, ebeveynlerini özellikle de anneyi başka birisiyle paylaşamama kaygısından oluşan doğal bir duygudur.
- Kardeşin gelişyle beraber bölünmüş olan ilgi ve sevgi karşısında çocuk, ebeveyninin sevgisini kaybetme korkusu yaşar.
- Kardeşinin henüz kendi ihtiyaçlarını karşılayamayacak kadar küçük olduğunu, bu nedenle daha çok ihtiyaç duyduğu uygun bir dille anlatılmalıdır.
- Bebeğe bebek diye değil ismiyle hitap etmek bir nesne olmadığını canlı bir varlık olduğunu hatırlatır.
- Bebeğe benim değil de bizim diye hitap edilmelidir. Çocuk da aidiyet duygusu uyandırılmalıdır

Aile İçi İletişim

Aile bireyin doğduğu andan itibaren etkileşim içerisinde olduğu sistem olup üyesi olan bireyler, bireyler arasındaki ilişkiler ve kurallar bütününden oluşur.

İletişim, düşüncelerin, duyguların ve bilgilerin başkalarına aktarılması sürecidir. Bu süreç, anlamlı bir bağ kurmayı ve karşılıklı anlayışı sağlamayı amaçlar. İletişim, yalnızca sözlü değil, beden dili, yazılı ifadeler, ses tonu ve yüz ifadeleri gibi çeşitli araçlarla da gerçekleşir.



Aile içi iletişim, aile üyeleri arasında düşünce, duygu ve bilgi paylaşımıdır. Bu iletişim, anlayış, empati, güven ve duygusal destek sağlar. İyi bir iletişim, çatışmaların çözülmesine, aile bağlarının güçlenmesine ve sağlıklı bir aile ortamı yaratılmasına yardımcı olur.

AİLE İÇİ İLETİŞİM

ANNE BABA TUTUMLARI VE KARDEŞ KISKANÇLIĞI

İlkokul - Broşür



"Çocuklarınıza ne yapmaları gerektiğini öğretin; ancak onları sevgiyle ve saygıyla yönlendirin. Bu, iyi bir ebeveyn olmanın sırrıdır."



Aile Bireyleri Birbirlerinden Ne Bekler?

- ★ **Değerlilik Hissi:** Aile içindeki sağlıklı iletişim, bireylerin kendilerini değerli ve saygıdeğer hissetmelerini sağlar. Bu, aile bireylerinin özgüvenini artırır ve ilişkilerdeki güveni pekiştirir.
- ★ **Güven Ortamı:** Aile içindeki güven, bireylerin duygusal açıdan korunmalarını sağlar. Açık ve dürüst iletişimle ailedeki güven duygusu güçlendirilir, böylece dışarıdaki zorluklara karşı daha dayanıklı hale gelirler.
- ★ **Dayanışma:** Aile üyeleri arasındaki dayanışma, sadece zorluklar karşısında değil, aynı zamanda günlük yaşamda da birbirine destek olma ve birlikte hareket etme anlamına gelir.
- ★ **Mutluluk ve Kendini Gerçekleştirme:** Ailedeki mutluluk, bireylerin kendilerini ifade etmeleri ve potansiyellerini keşfetmeleri için gerekli ortamı sunar. Mutlu ve huzurlu bir aile ortamı, bireylerin kişisel gelişimlerini destekler ve yaşamlarına anlam katmalarını sağlar.

Aile Toplantısı: Ortak Kararlar

- Tüm aile bireylerinin söz hakkı olmalıdır.
- Tüm aile bireyleri toplantıya katılmalıdır.
- Toplantı düzenli aralıklarla tekrarlanmalıdır.
- Alınan kararlara ilgilendiren kişilerin hepsi uymalıdır.



Anne Baba Tutumları

Otoriter tutum: Çocuklarının onlara mutlak olarak itaat etmesini, kuralları ve istekleri tartışmasız olarak kabul etmelerini beklerler, sevgilerini göstermezler ve çocukla aralarına mesafe koyarlar. Bu durum çocuklardan bazılarının ezilip bastırılmasına, boyun eğmelerine; bazılarının ise saldırganlaşmasına, kontrolsüzlük belirtileri göstermesine neden olabilir.

Aşırı izin verici tutum: Çocukları etrafa zarar verseler dahi onlara kısıtlama getirmezler ve hoşgörü ile karşılarlar. Bu tutuma sahip ailelerde yetişen çocuklar, sürekli diğer insanların dikkatini çekmeye çalışır ve onlardan hizmet bekler, sorumluluk duyguları gelişmez.

Aşırı koruyucu tutum:

Çocukların yapabileceği pek çok şey, anne baba tarafından yapılır. Koruyucu tutum altında yetişen çocuklar kendisini savunamayan, karar verme becerileri gelişmemiş ve kendi işini yapamayan kişiliğe sahip olabilirler.

Demokratik tutum: Anne-baba tutumları arasında en sağlıklı olan bu tutumda çocuklara hoşgörü, güven verici ve destekleyici yaklaşım benimsenir. Bu tutuma sahip anne babalar, çocuklarına sıcak davranır ve koşulsuz saygı, sevgi gösterirler.

Tutarsız tutum: Ebeveynler arasında görüş ayrılığı olabileceği gibi, davranışlarında tutarsızlık da görülebilir. Çocuklar hangi davranışın istenen hangi davranışın istenmeyen davranış olduğunu anlayamazlar.

Mükemmeliyetçi tutum: Beklentileri yüksektir ve çocuklarının hata yapmalarını kabullenemezler. Bu tutuma sahip anne babaların çocukları kaygılı olurlar ve kendilerini yetersiz hissederler.

